

Four New Years: A Poet Joins The Mishnah Conversation

אַרְבַּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים הֵם : בְּאַחַד בְּנִיסָן רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַלְכִּים וְלָרְגָלִים . בְּאַחַד
בְּאֵלוּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַעֲשֵׂר בְּהֶמָּה . רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים : בְּאַחַד
בְּתִשְׁרֵי . בְּאַחַד בְּתִשְׁרֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְשָׁנִים וְלְשִׁמְטִין וְלִיּוֹבְלוֹת , לְנִטְיַעָה
וְלִירְקוֹת . בְּאַחַד בְּשֶׁבֶט רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָן , כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי . בֵּית הַלֵּל
אוֹמְרִים , בְּחַמִּישָׁה עָשָׂר בּו .

There are four new years: The first of Nisan is the new year of the kings and of the festivals. The first of Elul is the new year for tithing cattle. Rabbi Eleazar and Rabbi Shimon say: the first of Tishrei. The first of Tishrei is the new year of the years, of the sabbatical years, and of the Jubilees, of planting and of tithing vegetables. The first of Shevat is the new year of the trees, according to Bet Shammai. Bet Hillel says that it is the fifteenth of that month. (Mishnah Rosh Hashanah 1:1)

וּבְחַמִּישָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שֶׁבֶט זֶה הַזְּמַן בּו אָנִי
מְתַקְנֶת לְיוֹם כְּפוּרִים , לְיוֹם צוּם וְלַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה מְלֵאָה וּפְגִישָׁה בֵּינִי לְבֵינְךָ .
זֶה הַזְּמַן לְפִתּוֹחַ אֶת הַחֲלוֹנוֹת וְלַחֲפֹשׂ אֶת הַשָּׁמַיִם
לְאַחַר שְׁיָרֵד הַגִּשְׁמָה בְּעֵתוֹ
וּבְחִבּוּן הָעֵצִים מִתְרַחֵשׁ דָּבָר נִסְתָּר מִהָעֵין
זֶה הַזְּמַן שֶׁל הַדְּבָרִים לְהַגִּידָם וּבְסִמּוּךְ , לַעֲשׂוֹתָם .
נִפְשֵׁי פְנוּיָה לָךְ וְאֵין אִישׁ
תּוֹבֵעַ זְמַנְךָ בְּתַקִּיפוֹת שֶׁל חֲכָמִים
וְיֵשׁ אִיזָה קֶשֶׁב בְּעוֹלָם לְבַת קוֹל מְצַפֶּנֶת
מֵעֵין שְׂתַצָּא בְּעֵתָהּ וְאָדָר יָבִיא גִשְׁמִיּוֹ
וּפְתַחֵי בָתַיִם יִפְנוּ זֶה לְקִרְאָתָהּ זֶה בְּקַעְרוֹת סֶלֶת בְּלוּלָה
בְּשִׁמּוֹן וְרִיחַ נִיחוּחַ יַעֲלֶה וְאִם וּבִתְהָ שָׂרְאוּ אֶת הַחֹדֶשׁ תִּצְאָנָא
לְשָׂדֶה . זֶה הַלֵּילָה בּו הַיָּרֵחַ מַעַל הַפְּרֻדָּסִים מְלֵא
וְהָאֲדָמָה מִתְעַבְּרֶת וְאָנִי גוֹרְרֶת עַל עֲצָמֵי קֶשֶׁב
לְגֵרֶשׁ מִהָאֶפֶק פְּגוּמֵי כַּעוֹר וְעִיר
וְלַחֲפֹשׂ לִי גַג לְהַשְׁתַּטַּח עָלָיו בְּבִגְדֵי אוֹר רַכִּים
וְאִמְבֹּט שֶׁל מֵי גִשְׁמִים לְטַבֵּל בְּתוֹכוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים
לְפֶשֶׁט צוּרֵת אִשָּׁה וְאִם וְלִלְבֹשׁ הַלֵּילָה מִרְאָה כְּפָה רַכָּה לְקִרְאָתָךְ
(שְׂאִינָה מְבִנֵי שֵׁם) מִימִינִי מְדַבֵּר וְלִשְׁמֵאלִי יֵשׁ יָם
וְאִנְחָנוּ מִכַּח הַיּוֹם וְהַקָּרָבָן

מַעַל הַדְּבָרִים

שָׂאם לֹא כֵן אֵלֶיךָ בַּעֲשָׂרָה בְּתִשְׁרֵי
בְּתוֹךְ קֶהֱל לָבוֹן, בְּפָנַי עֵיפוֹת וּמְרִי וּבְגָדִים
חֲמוּצִים מִדָּמִים וְאַתָּן עֲדוֹת בְּפָנַי בֵּית-
דִּין שֶׁל מִטָּה.

Now, the 15th of Shvat, this is the time when I'm
ready for Yom Kippur, for a day of fasting, and to make
full teshuvah and a meeting between me and you,
this is the time to open the windows and search the heavens
after the rain has fallen in its season
and in the secret recess among the trees stirs something hidden from the eye
this is the time for words, to speak them, and in short order, to enact them.
My soul is open to you and there is no man
demanding your time with the rigorous insistence of sages
and there is, in the world, a kind of attentiveness to a divine voice hidden
from the eye that goes forth in her season and Adar brings its rains
and the doors of houses open to one another with bowls of fine flour mixed
with oil and a pleasing scent rises, and a woman and her daughter who saw the new moon go out
to the field This is the night on which the moon above the orchards is full
and the earth is pregnant, and I focus my attention
on banishing from the horizon the ugly and the urban
and to seeking a roof on which to stretch out in soft robes of light
and a bath of rainwater in which to immerse seven times
to shed the form of woman and mother, that night to don the aspect of a soft bride to greet you
(she is not a Semite) on my right, the desert, on my left, the sea
and we, by the power of the day and the offering
transcend the words
if it is not this way, I'll go on the tenth of Tishrei
amidst a white congregation with a face of fatigue and rebellion, and with clothes
red with blood, I will give my testimony before
the lower court.

“This Is The Time,”

Hava Pinhas-Cohen/Sager